

“Jeee ahoobj!”

“Mouríískůů!” pravila jsem tiše a nadšeně ve středu, když jsem u Domečku vystoupila z auta po příjezdu z prasé.

“Tyyy seš tadyy? Tyys mě přišel přivítat?? No to mám radost, já už se o Tebe bála.” dodala jsem šeptem, protože jsem nechtěla, aby mě slyšeli ohaříci, neb jsem chtěla vědět, jestli v Domečku neštěkají. Mouses na mě pomaličku zamrkal a pak ladně seskočil ze zídky a šel se mi otírat o nohy. Měla jsem fakt radost, protože od neděle jsem ho neviděla. Pěkně jsme se pomudlali a já šla odemknout. Počkal na mě za brankou □ , protože to vzal přes zídku. Společně jsme pak šli ohaříkům otevřít. Ti byli napumpovaný a vyřítili se nadšeně ven. Až moc nadšeně, takže se Mouses krapítek klidil. Ale jen krapítek, obratem se zapojil do obecného rejdní. Vypadalo to, že jsme se vrátili po týdnu, kdy jsme je nechali v Domečku osamoceny a zamčený □ □ . Ale jo chápu, ještě si nezvykli, takže se není čemu divit. Ale když jsme předtím s Mousesem v tichosti přicházeli, bylo zpočátku ticho, bordel začali dělat až dodatečně. Tak hlavně, že neřvou přes den. Ne že by to asi někomu vadilo, ale nechci, aby takhle vyváděli, když jsou naučení při odchodu být v klidu, pokud by to tak nebylo, museli bychom restartovat naučení se na samotu.

Po vítačce jsem nechala ohařiska rotovat zahradou a šla zkontrolovat svou past na medvědy. Resp. v našem případě na ohaře. Přes postel jsem totiž ráno natahala velký pytle určené na odpadky a doufala tak, že udržím postel bez návštěv. Mno... tak úplně to nevyšlo. Aleee myslím, že to nebylo o ležení, ale o lezení. Že to kopyto flekatý vlezlo na postel v momentě, kdy mě z křesla zblejskla u branky. Tak pro další pokus přidám ještě zatažený závěsy do zahrady, aby jí to neinšpirovalo k náletu na postel a řvaní u okna, pod kterým postel je.

Než jsem se vrátila, obdaroval Brtník ohařiska houskou, kterou fásnul od paní kuchařky v práci. Ujjééé a joodleydyýý, to bylo nadšení. Taliprtka se málem díky své vášni pro pečivo houskou skorem udusila, páč jak ji polkla naráz, vzpříčila se jí tato v krku. Rumíček ze své housky udělal poklad a rejdl důležitě prostorem tak dlouho, že jsem mu musela připomenout, že aby se taky vyčůral. Pak stál u jakýhosi drnu s houskou v hubě, nohou zvednutou a důležitě se při výkonu rozhlížel □ . Mouses k němu rozradostněně vyrazil a následně vznikla honička, do který se pak zapojila hlavně Taliprtka, která Rumouše honila v kruzích kolem včelína. Zanechala jsem je tedy kroužiti a šla se honem hodit do gala. A.....v tichosti vzít dva nový aportíky, který jsem ohaříkům pořídila. Balonek na šňůrce a

“Jeee ahoobj!”

jakejsi granát na šňůrce, kterej by měl dokonce plovat.

Když jsme vypadli ze zahrady, padala zase mlha. Mourís zůstal v péči pánika a my šli. Jakmile ohaříci zjistili, že mám nějakou novinku, mohli se zvencnout. Tooo bylo radostííí, když jsem to konečně dala do placu. Oba měli nadšením kukadla vyšpulený jak letec při přetížení a po odchyty svého aportíku tryskali loukou jak dva magoří . Tali si pak dala trošku hysteráček, protože nevěděla ešivá balonek a nebo myše. Když jsem to vyřešila za ní a balonek jí sebrala, mohla se zvencnout a následně se s ním po odchyty bičovala po hlavě a po těle, jak totální masochistickej cvok.

Pak jsem hru ukončila a šlo se jen tak. Protože půda už docela oschla, řekla jsem si, že ohaříkům udělám radost. Nepůjdem úvozem, alébrž - zabrousili jsme do oranice. Ajajaaaíííííí toooo bylooo radostíííí. Čumesy u země a už jelo skenování. Pak jsem je zavolala k sobě a dali jsme si trochu toho vyhledávacího házení. Protože rozorané pole s hroudama skýtá miliardu možností, jak se může odhozený aportík schovat. Tooooo prej taky výýbornej prográmek jest. Měla jsem radost z toho, že Tali sama od sebe valí - stejně jako Rumoušek - za mnou a chce házet znovu. Po trošce té pracovní zábavy jsem je zavedla pěkně zase na úvozovou cestu a chtěla, aby se drželi čistě na ní. Je to pro Tali velmi nesnadný úkol, velmi nesnadný. □ A tak jsme nesnadně došli až k lesu, k posedu. Tam jsem to otočila a v prostoru mezi lesem a remízkem přišly opět aportíky ke slovu. Došli jsme s Rumouškem ještě zkontrolovat moje dvě krmítka a zjistili jsme, že jedno už je úúúplně vymetený, budem muset druhý den vzít zase s sebou lojofky. A taky oříškový kornoutky, co jsem koupila veverkám. Ale to vlastně asi až o víkendu, až budem stíhat zajít hloubš do lesa.

Pro teď jsme šli jen tak podél remízku a já pak využila velký kámen na jeho okraji k trošce toho agilitění, či spíš tak jako protahování psího těla. Následoval velkovýcvik lovečáků, kdy jsem jim nový aportíky roznosila a nechávala je hledat a pak už bylo na čase jít, protože by se taky mohlo stát, že bychom hledali kudy domů □ □ Mlha začla totiž houstnouti. Pomalého návratu využili ohaříska k myšobádání a pak v úvozu Tali nějak došla k závěru, že se mi sama bude chodit hlásit, to mě vždycky děsně zaskočí a málem přestanu údivem i dejchat □ . Možná tomu ale napomohlo to, že jsem ji nechala v mlze a po angličsku jsme jí s Rumíčkem zmizeli. Dořítla se jako blášen a pak teda přišla s tím, že udělá pět šest kroků a půjde se nahlásit □ Kdyby to tak měla furt, hajtra jedna flekatá, ale to ne. To ji člověk musí nechat v mlze hustší než je Rákosníčkova, aby se jí seply konektory □

“Jeee ahoobj!”

Došli jsme na naši louku a..... vesnice nikde ☐☐ . Tak jsem musela tipovat, kam tak jako namířit, abychom dorazili správně. Ohařiska pak letěli k brance, páč nutně-hodně-rychle-nejrychlejš-a honem potřebovali dovnitř, protože pánik byl venku a sbíjel tam ve zdi sbíječkou. A taky Mouses mu tam dělal společnost. Takže jsme se tam taklenc pěkně sešli fšící a čtvernožci nadšeně vespolek rejčili po zahradě. Chvíli fšící honili MOusese, pak zase Mouses útočil na ně. A nakonec přišla ke slovu pískací kachna, kterou někde drapnul Rumouš a důležité s ní lítal sééém a tááám a dul na ní jak na dudy. Tou mlhou se to pěkně táhlo po okolí. Jak kdyby se u nás konal sjezd fšech dudáků světa. Mouses je touhle věcičko fascinován a je nadšen, když mu ji házím. Zvlášť potom, pokud při dopadu vydá nějaký zvuk.

Šla jsem dovnitř napustit ohařům lavorek na pití a před tím vylila starou vodu..... mno výborný. S příchodem Mousese už nemám jednoho vodníka rezatýho, ale mám dva. Rezatýho a mouratýho ☐ . Páč oba jako jeden muž skočili do proudu vylívaný vody. Mouses pak ještě nějakou dobu zkoumal okolí dopadu, asi ešivá naopak ze země nezačne trýskat ☐☐

Já šla mezitím uklidit suť, kterou vyrobil Brtník sbíjením a poté..... ach bože.... poté..... tomu neuvěřitééééééé, nenene, já šla.....vybalit.....KOMPOSTÉR!!! SVŮJ VLASTNÍ KOMPOSTÉÉR, KTEREJ SEM SI SEM POŘÍDILA. Na chalupě, kde je zahrada značně rozložitá a je tam vhodný zákoutí, tak tam mám takovej divokej, ale tady jsem chtěla něco, co nebude rušit, protože keře a tak tu zatím nejsou. Nebylo by to jak schovat. Aaaaa takže tadááá mám tří -budnikovej-kompostér! Fčéra dorazil a o víkendu ho budeme sestavovat. Musím ešče teda skopnout trochu terén, než tam půjde, ale mám pro něj ideální místo. U zadní stěny včelína, chráněný navíc korunou vzrostlý třešně. Geniální umístění to bude.

No a jak jsem tak rozbalovala, najednou se mi vám přihrnul pomocníček nějaký, mouratej ☐ Páč ho zaujaly ty pásky, kterýma to bylo přepásaný a který jsem odstříhávala. Jooo, jooo, jak se něco hned, už po tom jde. Díky tomu mi minule, při výrobě srdce z proutí vyšplhal po noze až na břicho. Málem jsem ho přizabila, bolelo to děsně. Teď jsem si ho hlídala, divočáka jednoho ☐☐ A pak jsem mu udělala radost a milý pásky značně rozpohybovala. Lítal jako poděs bláznivej. A tak jsem mu jednu nainstalovala mezi plaňky plotu. Lehnul si k tomu a pacičkoval.

“Jeee ahoobj!”

Rumouška tím zaujal a tak se za ním vydal, ešivá by si nehráli spolu. Jenže oba mají rozdílný představy o tom, jak si hrát. Mouses prostě ty drápky nezatahuje a Rumouškova něžná duše trpí. Takže z toho vždycky sejde. To s Tali si v tomhle Mouses rozumí výborně, tý nevadí, když na ni vypálí zpoza rohu a drápama se na ní zavěsí. Má s ním neskutečnou trpělivost teda. Jako jediná z nás ☐☐ . Tak halt svůj k svému. Když jsme pak šli všichni domů a já se tam pustila do vaření, Mouses se zas nějak rozparádil a Rumouš ho seřval. Já seřvala je ☐ , páč jsem se děsně lekla. Rumouška jsem pak pohladila, páč mi bylo jasné, jak to asi bylo a pro Mouses, kterej se zplacatil pod gaučem jsem došla. A vyzvala ho, aby se laskavě dostavil na svůj polštářek a přestal dělat hovadiny. Poslechl, chvíli tam seděl a pak šel uraženě ke dveřím, kde podal hlasitou žádost o vypuštění ven, protože s takovou bandou ignorantů, jako jsme my, tady von rozhodně nebude. Přišel tímto o večeri, protože se pak už nevrátil. Chápu, je to pod jeho úroveň, abychom ho takhle šikanovali ☐

Šla jsem to ven občas zkontrolovat, ale asi byl uraženej hodně. My jsme si pak dali taky věču, chvíli poseděli a pak už šli do peří, páč se tady vstává mnohem dřív než v Prahé, že jo.
☐